KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2023/825

af 17. april 2023

om udvidelse af den antidumpingtold, der blev indført ved gennemførelsesforordning (EU) 2020/1408 på importen af visse varmvalsede plader og ruller af rustfrit stål med oprindelse i Indonesien, til at omfatte importen af visse varmvalsede plader og ruller af rustfrit stål afsendt fra Tyrkiet, uanset om varen er angivet med oprindelse i Tyrkiet eller ej

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ([1]) (»grundforordningen«), særlig artikel 13, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

1.1. Gældende foranstaltninger

(1) I oktober 2020 indførte Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) ved gennemførelsesforordning (EU) 2020/1408 ([2]) en definitiv antidumpingtold på importen af visse varmvalsede plader og ruller af rustfrit stål (hot rolled stainless steel sheets and coils, SSHR) med oprindelse i Indonesien, Folkerepublikken Kina og Taiwan. Den gældende antidumpingtold er på mellem 9,2 % og 19 % for import med oprindelse i Kina, mellem 4,1 % og 7,5 % for import med oprindelse i Taiwan og blev fastsat til 17,3 % for import med oprindelse i Indonesien. Den undersøgelse, der førte til denne told (»den oprindelige undersøgelse«), blev indledt i august 2019 ([3]).

1.2. Anmodning

(2) Den 17. juni 2022 modtag Kommissionen en anmodning i henhold til artikel 13, stk. 3, og 14, stk. 5, i grundforordningen for at undersøge den mulige omgåelse af de antidumpingforanstaltninger, der er indført på importen af SSHR afsendt fra Republikken Tyrkiet (»Tyrkiet«), uanset om varen er angivet med oprindelse i Tyrkiet eller ej, og om at gøre denne import til genstand for registrering.

(3) Anmodningen blev indgivet af Foreningen af Europæiske Stålproducenter, EUROFER (»ansøgeren«).

(4) Anmodningen indeholdt tilstrækkelige beviser for en ændring i handelsmønstret for den eksport fra Indonesien og Tyrkiet til Unionen, der har fundet sted efter indførelsen af foranstaltninger over for SSHR. De data, der blev fremlagt i anmodningen, viste en betydelig ændring i handelsmønstret, herunder en betydelig stigning i eksporten af plader (slabs) af rustfrit stål, som er det primære råmateriale i fremstillingen af SSHR, fra Indonesien til Tyrkiet og en signifikant stigning i udførslen af SSHR fra Tyrkiet til Unionen. Denne ændring synes at skyldes forsendelsen af SSHR fra Tyrkiet til Unionen efter at have gennemgået samle-/færdiggørelsesprocesser i Tyrkiet. Det fremgik af beviserne, at sådanne samle-/færdiggørelsesprocesser startede samtidig med indledningen af den antidumpingundersøgelse, der førte til den gældende told, og at der ikke forelå nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse for den pågældende praksis ud over indførelsen af tolden.

([1]) EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21.

([2]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1408 af 6. oktober 2020 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse varmvalsede plader og ruller af rustfrit stål med oprindelse i Indonesien, Folkerepublikken Kina og Taiwan (EUT L 325 af 7.10.2020, s. 26).

([3]) Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af visse varmvalsede plader og ruller af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Taiwan og Indonesien (EUT C 269 I af 12.8.2019, s. 1).

(5) Desuden var der i anmodningen tilstrækkelige beviser for, at plader med oprindelse i Indonesien udgjorde mere end 60 % af den samlede værdi af SSHR-delene, og for at værditilvæksten til delene i løbet af samle- eller færdiggørelsesprocessen var lavere end 25 % af fremstillingsomkostningerne.

(6) Ydermere var der i anmodningen tilstrækkelige beviser for, at den pågældende praksis, forarbejdning eller bearbejdning undergravede den gældende antidumpingtolds afhjælpende virkninger for så vidt angår mængder og priser. Betydelige importmængder af SSHR syntes at være trængt ind på EU-markedet. Derudover var der tilstrækkelige beviser for, at importen af SSHR fandt sted til skadevoldende priser.

(7) Endelig var der i anmodningen tilstrækkelige beviser for, at importen af SSHR skete til dumpingpriser i forhold til den normale, tidligere fastsatte værdi.

1.3. **Den pågældende vare og den undersøgte vare**

(8) Den vare, der muligvis er genstand for omgåelse, er fladvalsede varer af rustfrit stål, også i ruller (herunder varer tilskåret i længder og smalt båndjern), kun varmvalsede og med udelukkelse af varer, der ikke er i ruller, af bredde 600 mm eller mere og af tykkelse over 10 mm, som på datoen for ikrafttrædelsen af gennemførelsesforordning (EU) 2020/1408 blev tariferet under HS-kode 7219 11, 7219 12, 7219 13, 7219 14, 7219 22, 7219 23, 7219 24, 7220 11 og 7220 12, med oprindelse i Indonesien (»den pågældende vare«). Det er denne vare, som de gældende foranstaltninger finder anvendelse på.

(9) Den undersøgte vare er den samme som den, der er defineret i foregående betragtning, i øjeblikket henhørende under HS-kode 7219 11, 7219 12, 7219 13, 7219 14, 7219 22, 7219 23, 7219 24, 7220 11 og 7220 12, men afsendt fra Tyrkiet, uanset om varen er angivet med oprindelse i Tyrkiet eller ej (Taric-kode 7219 11 00 10, 7219 12 10 10, 7219 12 90 10, 7219 13 10 10, 7219 13 90 10, 7219 14 10 10, 7219 14 90 10, 7219 22 10 10, 7219 22 90 10, 7219 23 00 10, 7219 24 00 10, 7220 11 00 10 og 7220 12 00 10) (»den undersøgte vare«).

(10) Det fremgik af undersøgelsen, at SSHR, der blev eksporteret fra Indonesien til Unionen, og SSHR, der blev afsendt fra Tyrkiet, uanset oprindelse i Tyrkiet eller ej, har de samme grundlæggende fysiske og kemiske egenskaber og samme anvendelsesformål og derfor betragtes som samme vare, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4.

(11) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede Marcegaglia Specialties S.P.A. (»Marcegaglia«), en europæisk importør og bruger af SSHR, at al dens import af SSHR fra Tyrkiet var fremstillet af indonesiske plader, som var sorte SSHR-ruller (bredbånd), for hvilke der stort set ikke var noget frit marked i Unionen. Virksomheden skelnede mellem hvid SSHR og sort SSHR inden for den pågældende vare. Sorte SSHR-ruller skal bejdses og udglødes før yderligere forarbejdning, hvilket begrænser deres anvendelse til udelukkende at blive genvalset. Marcegaglia hævdede at være det eneste uafhængige, ikke-vertikalt integrerede genvalsningsanlæg i Unionen. Eftersom at den vare, der blev importeret fra Tyrkiet, var begrænset til sorte SSHR-ruller, var der derfor ingen konkurrence med hvid SSHR fremstillet og solgt af EU-producenter på det frie marked.

(12) Kommissionen mindede om, at formålet med denne undersøgelse var at fastslå, hvorvidt der foregår omgåelse. Der var ikke retsgrundlag for at revidere foranstaltningernes varedækning i forbindelse med denne undersøgelse. Varedækningen var fastsat i den oprindelige undersøgelse, som viste, at alle SSHR-ruller, der er omfattet af varedefinitionen, var omfattet. I den oprindelig undersøgelse blev det specifikt konkluderet, at sorte og hvide bredbånd har de samme grundlæggende fysiske og kemiske egenskaber, at de er indbyrdes udskiftelige, og at de er omfattet af den samme varedækning ([4]). Påstanden blev derfor afvist.

(13) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede Çolakoğlu Metalurji A.Ş. (»Çolakoğlu«), en tyrkisk eksporterende producent, og Republikken Tyrkiets regering, at Kommissionen skulle have udvidet undersøgelsens omfang til også at omfatte forarbejdningen af indonesiske plader af rustfrit stål til SSHR i Unionen.

([4]) Jf. betragtning 44-46 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/508 af 7. april 2020 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse varmvalsede plader og ruller af rustfrit stål med oprindelse i Indonesien, Folkerepublikken Kina og Taiwan (EUT L 110 af 8.4.2020, s. 3), bekræftet i betragtning 20-28 og 31 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1408.

(14) Som forklaret i betragtning 31 mindede Kommissionen om, at selv om denne praksis ikke var omfattet af denne undersøgelse, så noterede den sig denne påstand og vil foretage yderligere analyse af, hvorvidt denne praksis, hvis den kan bekræftes, kræver yderligere handling fra Kommissionen side.

1.4. **Indledning**

(15) Efter at have underrettet medlemsstaterne om, at der forelå tilstrækkelige beviser til at indlede en undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 3, indledte Kommissionen undersøgelsen og gjorde importen af SSHR afsendt fra Tyrkiet, uanset om varen er angivet med oprindelse i Tyrkiet eller ej, til genstand for registrering ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/1310 ([5]) (»indledningsforordningen«).

1.5. **Bemærkninger til indledningen af undersøgelsen**

(16) Çolakoğlu hævdede, at indledningen af undersøgelsen ikke var berettiget på grund af mangel på tilstrækkelige beviser, og at undersøgelsen derfor straks burde afsluttes.

(17) Çolakoğlu hævdede, at der ikke er en ændring i handelsmønstret, eftersom der ikke var et fald i importen af SSHR fra Indonesien, og at stigningen i import af SSHR fra Tyrkiet i sig selv, hvilket ikke på nogen måde kunne erstatte importen fra Indonesien, ikke påviste forekomst af en ændring i handelsmønstret.

(18) Virksomheden fremførte endvidere, at den praksis, forarbejdning eller bearbejdning, der finder sted i Tyrkiet, ikke faldt ind under nogen af kategorierne i grundforordningens artikel 13, stk. 1, fjerde afsnit. Der var navnlig ingen positive beviser for, at der blev afsendt SSHR med oprindelse i Indonesien via Tyrkiet til Unionen, og heller ikke beviser for omorganisering af salgsmønstre og salgskanaler. Desuden kunne denne praksis, forarbejdning eller bearbejdning ikke betegnes som en let ændring, fordi den undersøgte vare er en vare i efterfølgende produktionsled og som sådan er en anden vare end dens inputmaterialer eller samleproces, navnlig fordi den undersøgte vare og pladerne af rustfrit stål ikke er tariferet under de samme toldpositioner.

(19) Çolakoğlu hævdede, at der var en økonomisk begrundelse for at investere i kapaciteten til fremstilling af rustfrit stål i betragtning af efterspørgslen efter varer af rustfrit stål i Tyrkiet.

(20) Çolakoğlu gjorde også gældende, at der var fravær af skade, og at de afhjælpende virkninger ikke blev undergravet, eftersom i) den tyrkiske import med en markedsandel på 1 % ikke var væsentlig i forhold til at undergrave toldens afhjælpende virkning, og ii) hvis toldens afhjælpende virkninger skulle blive undergravet, ville dette ikke være på grund af import af SSHR fra Tyrkiet, men snarere på grund af import af SSHR fra Indonesien, som fortsatte efter opretholdelsen af foranstaltningerne, samt på grund af SSHR forarbejdet af producenter i Unionen af stålplader importeret fra Indonesien.

(21) Desuden gjorde Çolakoğlu gældende, at det ville være imod Unionens interesser at udvide foranstaltningerne til Tyrkiet, idet dette ville føre til yderligere prisstigninger, hvilket i sidste ende ville påvirke slutbrugere og forbrugere negativt.

(22) Endelig gjorde Çolakoğlu gældende, at producenter i Unionen udførte de samme processer, dvs. forarbejdning af indonesiske plader af rustfrit stål til SSHR i Unionen, endda i et større omfang end de processer, der finder sted i Tyrkiet. Çolakoğlu anmodede derfor om at afslutte undersøgelsen eller alternativt at udvide undersøgelsens omfang til at omfatte forarbejdningen af indonesiske plader af rustfrit stål til SSHR i Unionen.

(23) Der blev modtaget lignende bemærkninger fra Marcegaglia og fra Republikken Tyrkiets regering.

([5]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/1310 af 26. juli 2022 om indledning af en undersøgelse vedrørende den mulige omgåelse af de antidumpingforanstaltninger, der blev indført ved gennemførelsesforordning (EU) 2020/1408 på importen af visse varmvalsede plader og ruller af rustfrit stål med oprindelse i Indonesien, ved import af visse varmvalsede plader og ruller af rustfrit stål afsendt fra Tyrkiet, uanset om varen er angivet med oprindelse i Tyrkiet, og om at gøre denne import til genstand for registrering (EUT L 198 af 27.7.2022, s. 8).

(24) Marcegaglia gjorde desuden gældende, at import af plader af rustfrit stål fra Indonesien til yderligere forarbejdning i Tyrkiet udgjorde en økonomisk berettiget proces med det formål at diversificere virksomhedens forsyningskilder.

(25) Kommissionen fandt, at der i anmodningen var tilstrækkelige beviser for, at en ændring i handelsmønstret for eksporten fra Indonesien og Tyrkiet til Unionen fandt sted efter indledningen af den oprindelige undersøgelse og indførelsen af foranstaltningerne. Navnlig viste de data, der blev fremlagt i anmodningen, en betydelig ændring i handelsmønstret, herunder en betydelig stigning i eksporten af plader af rustfrit stål, som er det primære råmateriale i fremstillingen af SSHR, fra Indonesien til Tyrkiet og en betydelig stigning i eksporten af SSHR fra Tyrkiet til Unionen.

(26) For så vidt angår den praksis, forarbejdning eller bearbejdning, der finder sted i Tyrkiet, fandt Kommissionen, at der i anmodningen var tilstrækkelige beviser for forekomst af samle-/færdiggørelsesprocesser — én af de processer, der specifikt er omtalt i grundforordningens artikel 13, stk. 2 — i Tyrkiet, og at disse processer var baseret på brugen af plader af rustfrit stål, det vigtigste inputmateriale, fra Indonesien. Tariferingen af den undersøgte vare eller af dens vigtigste inputmaterialer, eller af ændringen heraf, er irrelevant for afgørelsen af, hvorvidt en samle-/færdiggørelsesproces udgør omgåelse.

(27) Desuden indeholdt anmodningen tilstrækkelige beviser for manglen på en åbenbar økonomisk begrundelse bortset fra indførslen af tolden, navnlig fordi processerne førte til en stigning i kompleksiteten ved processernes logistiske omkostninger og servicegebyrer. De af Çolakoğlu og Marcegaglia fremsatte påstande blev analyseret yderligere i løbet af undersøgelsen og behandlet i afsnit 2.4 nedenfor.

(28) Kommissionen fandt, at anmodningen også indeholdt tilstrækkelige beviser til at tyde på, at de afhjælpende virkninger for de eksisterende antidumpingforanstaltninger vedrørende SSHR blev undergravet både i forhold til mængde og priser på grund af disse praksisser. Anmodningen indeholdt navnlig tilstrækkelige beviser for, at import af SSHR skete til priser, der lå under den ikkeskadevoldende pris, der var fastsat i den oprindelige undersøgelse. Disse påstande, herunder argumenterne vedrørende andelen af import fra Tyrkiet, blev analyseret yderligere i løbet af undersøgelsen.

(29) For så vidt angår påstandene om Unionens interesser mindede Kommissionen om, at Unionens interesser ikke er en overvejelse vedrørende undersøgelser i henhold til grundforordningens artikel 13.

(30) I betragtning af ovenstående afviste Kommissionen derfor påstandene om, at anmodningen ikke indeholdt tilstrækkelige beviser til at berettige indledningen af undersøgelsen.

(31) For så vidt angår Çolakoğlus fremsatte bemærkninger om, at import af indonesiske plader til Unionen muligvis bliver forarbejdet til SSHR i Unionen har Kommissionen bemærket, at denne praksis ikke er omfattet af den nærværende undersøgelse. Indledningsforordningen begrænsede faktisk selv undersøgelsen til import af SSHR til Unionen fra Tyrkiet og de forarbejdningsprocesser, der finder sted i Tyrkiet. Kommissionen noterede sig dog Çolakoğlus fremsatte påstand og vil foretage yderligere analyse af, om import af plader af rustfrit stål fra Indonesien til Unionen kunne være et element af en anden omgåelsespraksis. Kommissionen påbegyndte overvågning af importen af plader af rustfrit stål fra Indonesien til Unionen, og denne import ophørte ifølge Eurostat i oktober 2022.

1.6. **Ret til forsvar**

(32) Efter fremlæggelse af oplysninger hævdede Çolakoğlu, at Kommissionen krænkede virksomhedens ret til forsvar i henhold til grundforordningens artikel 6, stk. 7, og artikel 296 i TEUF samt dens ret til god forvaltningsskik i overensstemmelse med artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ved ikke at tage hensyn til de argumenter, der blev fremsat i løbet af undersøgelsen. Çolakoğlu fandt navnlig, at dens ret til god forvaltningsskik var krænket, fordi Kommissionen ikke udvidede undersøgelsen til at omfatte plader af rustfrit stål fra Indonesien, der blev importeret direkte til Unionen.

(33) Kommissionen mindede om, at den fremlagde de vigtigste kendsgerninger og betragtninger for de interesserede parter den 30. januar 2023, hvilke lå til grund for dens konklusioner. Alle parter fik 15 dage til at fremsætte bemærkninger. Alle argumenter fremsat af Çolakoğlu og andre interesserede parter blev taget i betragtning, men dette betyder ikke, at der var behov for at behandle hvert enkelt fremsatte argument i fremlæggelsesdokumentet ([6]). Kommissionen skal behørigt begrunde og give en detaljeret redegørelse for dens resultater og konklusioner, som den gjorde i fremlæggelsesdokumentet. Efter fremlæggelsen af oplysninger fremsatte Çolakoğlu bemærkninger og fik mulighed for at blive hørt. Kommissionen tog alle fremsatte bemærkninger behørigt i betragtning, som specificeret nedenfor. I forhold til importen af indonesiske plader af rustfrit stål til Unionen mindede Kommissionen om, at den i fremlæggelsen af oplysninger, som afspejlet i betragtning 31, har behørigt forklaret årsagerne til, hvorfor denne praksis ikke er omfattet af den foreliggende undersøgelse. Kommissionen udøvede desuden ikke, i modsætning til Çolakoğlus påstand, nogen skønsbeføjelser, fordi indledningsforordningen kun tillod den at undersøge øvrig potentiel omgåelsespraksis, der finder sted uden for Unionen, navnlig i Tyrkiet. Kommissionen fandt derfor, at Çolakoğlus ret til forsvar var blevet respekteret fuldt ud og afviste påstanden.

1.7. **Undersøgelsesperiode og rapporteringsperiode**

(34) Undersøgelsesperioden omfattede perioden fra den 1. januar 2018 til den 30. juni 2022 (»undersøgelsesperioden« eller »UP«). Der blev indhentet data for undersøgelsesperioden med henblik på bl.a. at undersøge den påståede ændring i handelsmønstret efter indførelsen af foranstaltningerne over for den pågældende vare og forekomsten af en praksis, forarbejdning eller bearbejdning, for hvilken der ikke forelå nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse ud over indførelsen af tolden. For perioden fra den 1. juli 2021 til den 30. juni 2022 (»rapporteringsperioden« eller »RP«) blev der indhentet mere detaljerede data med henblik på at undersøge, om importen undergravede de gældende foranstaltningers afhjælpende virkninger for så vidt angår priser og/eller mængder og forekomsten af dumping.

1.8. **Undersøgelse**

(35) Kommissionen underrettede officielt myndighederne i Indonesien og Tyrkiet, de kendte eksporterende producenter i disse lande, EU-erhvervsgrenen og formanden for Associeringsrådet EU-Tyrkiet om indledningen af undersøgelsen.

(36) Kommissionen anmodede desuden Tyrkiets repræsentation ved Den Europæiske Union om at oplyse navn og adresse på de eksporterende producenter og/eller repræsentative sammenslutninger, der kunne være interesseret i at deltage i undersøgelsen, ud over de tyrkiske eksporterende producenter, som ansøgeren havde identificeret i anmodningen.

(37) Fritagelsesformularer for producenter/eksportører i Tyrkiet, spørgeskemaer til producenter/eksportører i Indonesien og til importører i Unionen blev gjort tilgængelige på Generaldirektoratet for Handels websted.

(38) Fem virksomheder med forretningssted i Tyrkiet indsendte fritagelsesformularer. Det drejede sig om følgende:

— Saritas Celik San.ve tic. A.S. (»Saritas«)

— Üças Paslanmaz Çelik iç ve tic. A.S. (»UCAS«)

— AST Turkey Metal Sanayi ve tic. A.S. (»AST«)

— Poyraz Paslanmaz Sanayi ve diş ticaret Limited Sirk (»Poyraz«)

— Çolakoğlu Metalurji A.Ş. (»Çolakoğlu«),

(39) Derudover indsendte Marcegaglia, en importør og bruger i Unionen, en spørgeskemabesvarelse.

(40) De interesserede parter fik mulighed for at give deres mening til kende skriftligt og anmode om at blive hørt inden for den frist, der er fastsat i indledningsforordningen. Alle parter blev underrettet om, at manglende fremlæggelse af alle relevante oplysninger eller indgivelse af ufuldstændige, urigtige eller vildledende oplysninger kan medføre anvendelse af grundforordningens artikel 18 og konklusioner baseret på de foreliggende faktiske oplysninger.

(41) Der blev afholdt en høring med Marcegaglia den 4. oktober 2022.

([6]) Jf. Domstolens dom af 5. maj 2021, Acron mod Kommissionen, T-45/19, ECLI:EU:T:2021:238, præmis 95.

(42) Efter fremlæggelsen af oplysninger den 30. januar 2023 blev der afholdt en høring med Marcegaglia den 8. februar 2023 og med Çolakoğlu den 10. februar 2023.

2. RESULTATER AF UNDERSØGELSEN

2.1. Generelle betragtninger

(43) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 13, stk. 1, bør følgende elementer analyseres for at vurdere en eventuel omgåelse:

— om der var en ændring i handelsmønstret mellem Indonesien, Tyrkiet og Unionen

— om denne ændring skyldtes en praksis, forarbejdning eller bearbejdning, for hvilken der ikke foreligger nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse ud over indførelsen af de gældende antidumpingforanstaltninger

— om der foreligger beviser for skade eller for, at de afhjælpende virkninger af de gældende foranstaltninger blev undergravet for så vidt angår priserne på og/eller mængderne af den undersøgte vare, og

— om der foreligger bevis for dumping i forhold til de normale værdier, der tidligere var blevet fastsat for den pågældende vare.

(44) Anmodningen indeholdt påstand om afsendelse af den pågældende vare fra Tyrkiet til Unionen, efter at have gennemgået en samle-/færdiggørelsesproces i Tyrkiet. I denne forbindelse undersøgte Kommissionen specifikt, om betingelserne i grundforordningens artikel 13, stk. 2, var opfyldt, og navnlig:

— om samle-/færdiggørelsesprocessen blev påbegyndt eller udvidet væsentligt efter eller umiddelbart forud for indledningen af antidumpingundersøgelsen, og om de pågældende dele hidrører fra det land, der er omfattet af foranstaltningerne, og

— om delene udgjorde 60 % eller derover af den samlede værdi af de dele, der indgår i den samlede vare, og om værditilvæksten til de indførte dele i løbet af samle- eller færdiggørelsesprocessen, udgjorde mere end 25 % af fremstillingsomkostningerne.

2.2. Samarbejdsvilje og status for eksporterende producenter

(45) Som anført i betragtning 38 anmodede fem eksporterende producenter i Tyrkiet om at blive fritaget for foranstaltningerne, hvis de blev udvidet til at omfatte Tyrkiet.

(46) Tre af dem, Saritas, UCAS og AST, blev ikke anset for at være eksporterende producenter. Efter analysen af de oplysninger, som de fremsatte i deres respektive anmodninger, konkluderede Kommissionen, at virksomhederne ikke producerede eller fremstillede den undersøgte vare, selv om de var involverede i salget eller videresalget af den. Den undersøgte vare blev indkøbt hos andre enheder, som var de faktiske producenter. Som følge heraf kunne disse virksomhed ikke klassificeres som producenter. Jf. grundforordningens artikel 13, stk. 4, er det kun muligt for producenter at ansøge om fritagelse fra udvidelsen af antidumpingforanstaltningerne. Dette blev gentaget i indledningsforordningens betragtning 27, som eksplicit specificerede, at der kun kan indrømmes fritagelser til producenter af den undersøgte vare i Tyrkiet. Eftersom ingen af disse virksomheder blev anset for at være producenter, var de derfor ikke berettiget til at ansøge om fritagelse.

(47) Med hensyn til Poyraz modtog Kommissionen en yderst mangelfuldt besvarelse, hvor store dele af spørgeskemaet for fritagelsesanmodningen enten manglende eller var ufuldstændige. Efter en mangelskrivelse indsendte virksomheden et svar, hvor de nødvendige oplysninger stadigvæk enten var yderst mangelfulde eller fraværende. Kommissionen informerede derfor virksomheden om, at den havde til hensigt at anvende de foreliggende faktiske oplysninger i overensstemmelse med grundforordningens artikel 18, stk. 1, ved fastlæggelsen af, hvorvidt denne virksomhed var en producent som fastsat i grundforordningens artikel 13, stk. 4. Virksomheden forklarede i sin besvarelse, hvorfor

den ikke fremsendte mere fuldstændige oplysninger og opfordrede Kommissionen til at indsamle yderligere data på stedet. Virksomheden indsendte ikke yderligere oplysninger for at rette op på eller fuldstændiggøre de manglende dele af dens spørgeskemabesvarelse.

(48) Selv om svaret var ufuldstændigt, bekræftede det, at Poyraz indkøbte SSHR-ruller hovedsageligt i Indonesien, og derefter videresolgte dem (muligvis tilskåret og dimensioneret) delvist på EU-markedet. På trods af at virksomheden var ude af stand til at fremlægge eventuelle transformationsomkostninger eller en detaljeret salgsliste til Unionen for Kommissionen, fremgår det klart af besvarelsen, at Poyraz indkøbte og videresolgte den pågældende vare. Dermed kunne Poyraz ikke anses som en producent i henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 4, og som følge heraf ikke drage fordel af fritagelse. Ansøgningen om fritagelse blev derfor afvist.

(49) Çolakoğlu samarbejdede under hele undersøgelsen ved at indsende fritagelsesformularen og ved at besvare de mangelskrivelser, som den fik tilsendt. Som følge heraf var den overordnede samarbejdsvilje fra de tyrkiske eksporterende producenter relativt stor, idet Çolakoğlus eksportmængder af SSHR til Unionen tegnede sig for [88-93 %] af den samlede tyrkiske importmængde i rapporteringsperioden, som angivet i Eurostats importstatistikker.

(50) Kommissionen aflagde et kontrolbesøg hos Çolakoğlu i henhold til grundforordningens artikel 16. Çolakoğlu importerede næsten al sit vigtigste inputmateriale (plader af rustfrit stål) fra Indonesien.

(51) Marcegaglia, importør og bruger i Unionen, samarbejdede også og fremlagde oplysninger vedrørende indkøb af indonesiske plader af rustfrit stål, den efterfølgende forarbejdning i Tyrkiet og import af SSHR til Unionen. Marcegaglia anmodede om at blive behandlet som eksporterende producent. Marcegaglia begrundede sin anmodning med karakteren af virksomhedens processer, eftersom den var involveret i indkøbet af pladerne fra Indonesien, efterfølgende fik disse plader varmvalset i henhold til en forarbejdningsaftale med Çolakoğlu i Tyrkiet og senere importerede rullerne (SSHR) til Unionen. Marcegaglia var derfor ejer af råmaterialet (plader) og af den endelige vare (SSHR) under hele processen, hvilket blev bekræftet af undersøgelsen. Fordi den faktiske fremstilling eller de faktiske forarbejdningsaktiviteter skete på stedet hos Çolakoğlu ([7]) i Tyrkiet konkluderede Kommissionen dog, at Marcegaglia ikke kunne anses som eksporterende producent med berettigelse til ansøgning om fritagelse.

2.3. **Ændring i handelsmønstret**

2.3.1. *Import af SSHR*

(52) Tabel 1 nedenfor viser udviklingen i importen af SSHR fra Indonesien og Tyrkiet i undersøgelsesperioden.

Tabel 1

Import af SSHR til Unionen i undersøgelsesperioden (i ton)

	2018	2019	2020	2021	Rapporteringsperiode
Indonesien	44 647	81 041	3 695	105 784	128 191
Indeks (basis = 2018)	*100*	*182*	*8*	*237*	*287*
Tyrkiet	1 611	2 137	21 500	33 236	50 015
Indeks (basis = 2018)	*100*	*133*	*1 335*	*2 064*	*3 106*

Kilde: Eurostat.

([7]) Jf. tilsvarende konklusion i Kommissionens afgørelse af 27. juni 2012 om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af visse varer fremstillet af koncentreret sojaprotein med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 168 af 28.6.2012, s. 38), betragtning 79.

(53) Tabel 1 viser, at den importerede mængde SSHR fra Tyrkiet til Unionen steg fra 1 611 ton i 2018 til 50 015 ton i rapporteringsperioden. Den mest betydelige stigning i den importerede mængde fandt sted fra 2019 til 2020, hvor mængden blev mere end ti gange større, fra 2 137 ton i 2019 til 21 500 ton i 2020. Denne stigning fandt sted samtidig med påbegyndelsen af den oprindelige undersøgelse i august 2019 og indførelsen af endelige foranstaltninger i oktober 2020. Fra 2020 skete der fortsat en kraftig stigning i den importerede mængde fra Tyrkiet, som nåede 50 015 ton i løbet af rapporteringsperioden. Den samlede importerede mængde fra Tyrkiet steg mere end 30 gange i løbet af undersøgelsesperioden.

(54) Samtidig steg den importerede mængde af SSHR fra Indonesien fra 44 647 ton i 2018 til 128 191 ton i rapporteringsperioden. Den importerede mængde steg fra 2018 til 2019 med 82 %. Fra 2018-2020, i løbet af den oprindelige undersøgelse, faldt den importerede mængde SSHR fra Indonesien betydeligt. I 2020 faldt den importerede mængde til mindre end en tyvendedel af mængden i 2019. Fra 2021 til rapporteringsperioden genoprettedes den importerede mængde SSHR fra Indonesien og begyndte at stige igen (med mere end 50 %) sammenlignet med niveauet i 2019. Den samlede den importerede mængde SSHR fra Indonesien til Unionen blev næsten tredoblet i løbet af undersøgelsesperioden, men denne stigning var, i relative tal, meget mindre betydelig end stigningen i import fra Tyrkiet.

2.3.2. *Eksportmængde af plader af rustfrit stål fra Indonesien til Tyrkiet*

(55) Tabel 2 viser udviklingen i den importerede mængde plader af rustfrit stål fra Indonesien til Tyrkiet baseret på de tyrkiske importstatistikker fra GTA-databasen ([8]).

Tabel 2

Import af plader af rustfrit stål fra Indonesien til Tyrkiet i undersøgelsesperioden (i ton)

	2018	2019	2020	2021	Rapporterings periode
Indonesien	0	6 368	14 172	60 684	40 513
Indeks (basis = 2019)	*0*	*100*	*223*	*953*	*636*

Kilde: GTA.

(56) Det vigtigste inputmateriale til fremstilling af SSHR er plader af rustfrit stål. Dette inputmateriale forarbejdes derefter yderligere, dvs. varmvalses, til fremstilling af SSHR. De beviser, som er blevet forelagt for Kommissionen, viste, at den SSHR, der blev eksporteret fra Tyrkiet til Unionen, hovedsageligt var fremstillet af plader af rustfrit stål.

(57) Tabel 2 viser, at importen af plader af rustfrit stål fra Indonesien til Tyrkiet steg betydeligt, fra 0 i 2018 til 40 513 ton i rapporteringsperioden. Importen fra Indonesien udgjorde cirka 99,9 % af den samlede importmængde af plader af rustfrit stål til Tyrkiet hvert år i perioden fra 2019 til rapporteringsperioden. Derudover faldt den betydelige stigning i importen af plader af rustfrit stål fra Indonesien til Tyrkiet også sammen med påbegyndelsen af forsyningen fra Çolakoğlu til dennes kunde i Unionen (Marcegaglia) fra 2019 og fremefter, hvilket førte til en stigning i forbruget af plader af rustfrit stål i Tyrkiet til fremstilling af SSHR. Derudover konstaterede Kommissionen, at den samlede import af plader af rustfrit stål fra Indonesien til Tyrkiet ankom hos Çolakoğlu.

(58) Den betydelige stigning i importmængden af plader af rustfrit stål fra Indonesien til Tyrkiet tydede på en stigende efterspørgsel efter sådanne inputmaterialer i Tyrkiet, hvilket i vid udstrækning kunne forklares med stigningen i fremstillingen og eksporten af SSHR fra Tyrkiet i løbet af rapporteringsperioden. Dette bekræftedes også af oplysningerne fra Çolakoğlu.

([8]) https://www.gtis.com/gta/

(59) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævede Çolakoğlu, at der ikke var nogen ændring i handelsmønstret grundet stigningen i den indonesiske import og den manglende substitution af import af indonesisk SSHR med tyrkisk SSHR. Virksomheden hævdede også, at Kommission — i fraværet af importsubstitutionen — fraveg fra sin sædvanlige praksis med henblik på fastsættelse af forekomsten af ændring i handelsmønstret.

(60) Kommissionen bemærkede, at grundforordningens artikel 13 ikke stiller krav om fuld substitution af import fra det land, der er underlagt foranstaltninger ved import fra andre kilder, for at konstatere en ændring i handelsmønstret. Kommissionens konklusion vedrørende ændring i handelsmønstret afveg heller ikke fra Kommissionens sædvanlige praksis, eftersom at forekomsten af en ændring i handelsmønstret i visse tidligere tilfælde også blev konstateret, på trods af en stigning i importen fra det land, der er underlagt antidumpingforanstaltningerne ([9]).

2.3.3. *Konklusion om ændringen i handelsmønstret*

(61) Selv om import af SSHR fra Tyrkiet ikke substituerede import fra Indonesien, som også oplevede en stigning, konstaterede undersøgelsen, at de betydelige mængder af plader af rustfrit stål, der blev importeret fra Indonesien, blev yderligere forarbejdet til SSHR i Tyrkiet for senere at blive eksporteret til Unionen. Stigningen i eksporten af SSHR fra Tyrkiet til Unionen, som det fremgår af tabel 1, sammen med den betydelige stigning i eksporten af plader af rustfrit stål fra Indonesien til Tyrkiet i undersøgelsesperioden, som det fremgår af tabel 2, udgør en ændring i handelsmønstret mellem Indonesien, Tyrkiet og Unionen i henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 1.

2.4. **Praksis, forarbejdning eller bearbejdning, for hvilken der ikke foreligger nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse ud over indførelsen af antidumpingtolden**

(62) Undersøgelsen afdækkede, at der findes en forarbejdningsaftale mellem Marcegaglia og Çolakoğlu om, at Marcegaglia indkøber plader af rustfrit stål fra Indonesien og fragter disse til Tyrkiet med henblik på yderligere forarbejdning til SSHR af Çolakoğlu, hvorefter de fragtes til Unionen af Marcegaglia. Denne forarbejdningsaftale blev forhandlet i afslutningen af 2018, før indledningen af den oprindelige undersøgelse.

(63) Tabel 3 viser udviklingen i den del af Çolakoğlus eksport af SSHR til Unionen, der hører under forarbejdningsaftalen med Marcegaglia.

Tabel 3

Eksport af SSHR fra Çolakoğlu til Unionen (i ton)

	2018	2019	2020	2021	RP
Çolakoğlus eksport af SSHR til Unionen	0	5-10	10 000-15 000	25 000-30 000	40 000-50 000

Kilde: Efterprøvede virksomhedsdata.

(64) Tabel 3 viser, at Çolakoğlus eksport steg betydeligt, fra 0 i 2018 til over 40 000 ton i rapporteringsperioden.

(65) Undersøgelsen afdækkede også, at stort set den samlede eksport fra Çolakoğlu til Unionen fandt sted under forarbejdningsaftalen med Marcegaglia. Tilsvarende blev stort set den samlede mængde af de plader, der blev importeret til Tyrkiet fra Indonesien, omdannet til SSHR af Çolakoğlu i henhold til den forarbejdningsaftale, som blev indgået af begge virksomheder.

([9]) Jf. f.eks. Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/302 af 24. februar 2022 om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes ved gennemførelsesforordning (EU) 2020/492, som ændret ved gennemførelsesforordning (EU) 2020/776, på importen af visse vævede og/eller stingfæstnede stoffer af glasfiber (»GFF«) med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»Kina«) til også at omfatte importen af GFF afsendt fra Marokko, uanset om varen er angivet med oprindelse i Marokko, og om afslutning af undersøgelsen vedrørende den mulige omgåelse af de antidumpingforanstaltninger, der indførtes ved gennemførelsesforordning (EU) 2020/492 på importen af GFF med oprindelse i Egypten, ved import af GFF afsendt fra Marokko, uanset om varen er angivet med oprindelse i Marokko (EUT L 46 af 25.2.2022, s. 49), betragtning 50-54.

(66) Selv om der muligvis har været andre årsager til etablering af ordningen end de gældende foranstaltninger, f.eks. for at sikre forsyningssikkerheden for Marcegaglia og for at forsyne markedet for rustfrit stål i Tyrkiet, peger andre elementer kraftigt i retning af en forbindelse til indførelsen af tolden:

— Selv om forarbejdningsaftalen var forhandlet forud for indledning af den oprindelige undersøgelse, blev den ikke fuldt ud indfriet før indledningen af den oprindelige undersøgelse.

— Den praksis, der hører under forarbejdningsaftalen, steg først betydeligt efter påbegyndelsen af den oprindelige undersøgelse og steg betydeligt efter indførslen af de endelige foranstaltninger.

(67) Kommissionen bemærkede, at forarbejdningsaftalen blev etableret med henblik på at forsyne EU-markedet og ikke det tyrkiske hjemmemarked. Rent faktisk solgte Çolakoğlu mindre end 2 % af den SSHR, der blev fremstillet af plader importeret fra Indonesien, på det tyrkiske hjemmemarked.

(68) Kommissionen analyserede også Marcegaglias påstand om, at forarbejdningsaftalen blev etableret for at sikre forsyningssikkerheden, fordi efterspørgslen steg betydeligt og ikke kunne blive opfyldt af industrien i Unionen. I denne forbindelse blev det konstateret, at samle-/færdiggørelsesprocessen i Tyrkiet i betydelige mængder først blev påbegyndt efter indledningen af den oprindelige undersøgelse over for Indonesien. Aftalen omfattede ikke blot sikring af forsyninger fra Tyrkiet, men fokuserede, grundet dens forarbejdningsnatur, specifikt på placering af denne forsyning af plader af rustfrit stål fra Indonesien — det land, der er omfattet af foranstaltninger. Derudover var den indonesiske producent af plader af rustfrit stål også leverandøren af SSHR. Man går normalt ikke et trin opad i ens vertikalt integrerede leverandørs værdikæde med forsyningssikkerhed som begrundelse. Medmindre den trussel, der håndteres, er potentielle foranstaltninger med påvirkning af det nedre trin i denne værdikæde — i dette tilfælde antidumpingtolden på import af SSHR fra Indonesien.

(69) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede Marcegaglia og Çolakoğlu, at deres forretningsforhold ikke var afhængigt af tilstedeværelsen af antidumpingtolden mod import af SSHR fra Indonesien. Begge virksomheder gjorde gældende, at forarbejdningsaftalen mellem Marcegaglia og Çolakoğlu blev forhandlet forud for indledningen af den oprindelige undersøgelse, og at de to virksomheder havde et langvarigt forretningsforhold, som startede for mere end ti år siden. Deres forarbejdningsaftale var del af en større aftale, hvorigennem Çolakoğlu skulle forarbejde produkter af såvel rustfrit stål som kulstofstål.

(70) Kommissionen bemærkede, at selv om Marcegaglia og Çolakoğlu havde et forretningsforhold i mere end ti år, og deres forarbejdningsaftale angiveligt var en del af en større aftale, hvilket også fremgår af betragtning 66, havde den praksis, som denne undersøgelse omhandler, dvs. at forarbejde plader af rustfrit stål fra Indonesien til SSHR i Tyrkiet og derefter eksportere disse til Unionen, ikke fuldt ud gjort sig gældende før indledningen af den oprindelige undersøgelse. Denne praksis øgedes efter påbegyndelsen af den oprindelige undersøgelse og øgedes yderligere betydeligt efter indførslen af de endelige foranstaltninger. Med andre ord havde påbegyndelsen af den pågældende praksis — på trods af det langvarige forhold — et tidsmæssigt sammenfald med påbegyndelsen af den oprindelige undersøgelse og den senere indførelse af foranstaltninger, og gjorde sig ikke på noget tidligere tidspunkt gældende. Kommissionen afviste derfor denne påstand.

(71) Çolakoğlu hævdede, at der var en økonomisk begrundelse forbundet med den eksisterende efterspørgsel efter tyrkisk SSHR, såvel i Unionen som i Tyrkiet. Denne efterspørgsel ville berettige investeringerne, der blev foretaget forud for indledningen af den oprindelige undersøgelse, til udvikling af fremstillingen af SSHR i Tyrkiet.

(72) Kommissionen bemærkede indledningsvist, at den praksis, der blev betragtet som omgåelse af den gældende antidumpingtold, ikke var fremstillingen af SSHR i Tyrkiet som sådan. Den praksis, der blev betragtet som omgåelse, var at importere plader af rustfrit stål fra Indonesien til Tyrkiet, varmvalse dem til SSHR og sælge dem på EU-markedet. Om investeringerne i kapacitetsudviklingen var økonomisk berettigede var derfor uden betydning for Kommissionens konklusioner vedrørende omgåelse. Kommissionen bemærkede desuden, at selv om Çolakoğlu udviklede kapaciteten til at fremstille sine egne plader af rustfrit stål i Tyrkiet, så var denne fremstilling meget begrænset. Rent faktisk, som angivet i betragtning 91, stod plader af tyrkisk oprindelse i rapporteringsperioden for mindre end 0,5 % af de plader, som Çolakoğlu anvendte til fremstillingen af SSHR, der blev eksporteret til Unionen.

Uanset om der var andre årsager til Çolakoğlus investeringer i fremstillingsanlæg til rustfrit stål end omgåelse af foranstaltningerne eller ej, blev de pågældende investeringer derfor ikke brugt til at forsyne Unionen med SSHR fremstillet af plader af tyrkisk oprindelse, eftersom næsten hele Çolakoğlus samlede eksport bestod af SSHR fremstillet af indonesiske plader i løbet af rapporteringsperioden. Påstanden blev derfor afvist.

(73) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede Marcegaglia, at den havde en økonomisk begrundelse grundet sin virksomhedsmodel, som for det første var baseret på diversificering af forsyningskilder og for det andet på behovet for fleksibilitet for at håndtere tilgængeligheden af SSHR på markedet afhængigt af udsving i efterspørgslen efter produkter i det efterfølgende produktionsled. Det forhold, at der var begrænset tilgængelighed af sort SSHR på EU-markedet, herunder fra import fra tredjelande, berettigede angiveligt Marcegaglias strategi vedrørende indkøb af plader af rustfrit stål fra Indonesien med henblik på forarbejdning til sort SSHR gennem forarbejdningsaftaler. Marcegaglia gjorde desuden gældende, at Kommissionen ikke behandlede det forhold, at Indonesien har den største kapacitet af plader af rustfrit stål i verden og, i modsætning til andre lande, er villig til at forsyne Marcegaglia med plader af den kvalitet og i den kvantitet, som virksomheden behøver. Angiveligt fokuserer andre lande enten på SSHR eller har en kraftig efterspørgsel efter SSHR til produkter i det efterfølgende produktionsled.

(74) Kommissionen bemærkede, under hensyntagen til den ovenfor beskrevne forretningsmodel, at denne påstand ikke medfører, at argumenterne i betragtning 66 til 68 er ugyldige. Desuden var indonesisk SSHR tilgængeligt på EU-markedet efter betalingen af antidumpingtolden, hvilket viste sig ved den øgede import fra Indonesien. Der var derudover intet bevis for, at de angivelige udsving i tilgængeligheden af produkter i det efterfølgende produktionsled kun ville påvirke tilgængeligheden af SSHR, men ikke deres input i det umiddelbart foregående produktionsled, dvs. pladerne af rustfrit stål, hvilket ville føre til en overflod af indonesiske plader og mangel på indonesiske SSHR. Desuden blev påstanden om, at alle andre lande, undtagen Indonesien, ikke var i stand til at eller ikke villige til at forsyne Marcegaglia med plader i tilstrækkelige mængder eller tilstrækkelig kvalitet, ikke underbygget af beviser. Påstanden blev derfor afvist.

(75) Efter fremlæggelse af oplysninger gjorde Marcegaglia gældende, at den økonomiske begrundelse for forarbejdningsaftalen med Çolakoğlu blev bekræftet af de seneste betydelige investeringer foretaget af Marcegaglia. I januar 2023 erhvervede Marcegaglia et stålværk i Det Forenede Kongerige. Marcegaglia hævdede, at denne erhvervelse af et værk til fremstilling af plader af rustfrit stål skete ud fra behovet for at sikre en pålidelig og stabil egen forsyningskilde af SSHR. Eftersom det erhvervede stålværk producerer plader af rustfrit stål, men ikke har et varmvalseanlæg, gjorde Marcegaglia dog gældende, at den i fremtiden ville have behov for partnerskab med et andet anlæg for at kunne forarbejde de plader af rustfrit stål, der bliver produceret i Det Forenede Kongerige, til SSHR, enten i eller uden for Unionen. I denne henseende har Çolakoğlu vist sig at være en pålidelig og effektiv partner, der potentielt også kan bruges til forarbejdning af de plader, som bliver produceret i Det Forenede Kongerige, til SSHR. Marcegaglia påpegede derudover, at eftersom den snart vil være i stand til at opfylde sin efterspørgsel efter plader af rustfrit stål gennem fremstillingen af plader i Det Forenede Kongerige, er der ingen forventninger om yderligere import af SSHR af plader fra Indonesien i fremtiden.

(76) Kommissionen fandt, at denne nylige udvikling meget vel kan resultere i ændringer af forsyningskilderne for plader af rustfrit stål i nær fremtid. Denne erhvervelse fandt dog sted i januar 2023, dvs. efter rapporteringsperioden, og indeholdt ingen garantier i forhold til, om eller hvornår den etablerede omgåelsespraksis ville blive tilendebragt.

(77) Vedrørende den angivelige fremtidige ændring af de faktiske forhold bemærkede Kommissionen, at et år efter udvidelsen af foranstaltningerne ville Marcegaglia eller Çolakoğlu kunne anmode om en fornyet undersøgelse af antiomgåelsesforanstaltningen i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 3, i tilfælde af, at ændringen ville være af varig karakter. En sådan ændring kan således kobles til indkøbet af plader af rustfrit stål produceret i Det Forenede Kongerige, der erstatter indkøbet af plader af rustfrit stål fra Indonesien, såfremt det kan påvises, at en sådan ændring er af varig karakter.

(78) Kommissionen konkluderede på baggrund af alle disse elementer, at der ikke var tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse, ud over indførelsen af tolden, for færdiggørelsesprocessen hos Çolakoğlu. Ændringen i handelsmønstret var et resultat af det forhold, at processen blev påbegyndt og dernæst øgedes betydeligt, efter den oprindelige undersøgelse blev indledt.

2.5. **Påbegyndelse af eller væsentlig stigning i processerne**

(79) I henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra a), skal samle- eller færdiggørelsesprocessen være påbegyndt eller udvidet væsentligt efter eller umiddelbart forud for indledningen af antidumpingundersøgelsen, og de pågældende dele hidrører hovedsagelig fra de lande, der er omfattet af foranstaltningerne.

(80) Som beskrevet i afsnit 2.4 ovenfor øgede Çolakoğlu sin eksport betydeligt i løbet af undersøgelsesperioden, og næsten alle dens indkøb af det vigtigste inputmateriale, dvs. plader af rustfrit stål, blev importeret fra Indonesien.

(81) Kommissionen konkluderede derfor, at samle- eller færdiggørelsesprocessen blev øget betydeligt efter indledningen af den oprindelige undersøgelse, jf. grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra a).

2.6. **Værdien af dele og værditilvækst**

(82) For så vidt angår samle- eller færdiggørelsesprocesser foreskriver grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra b), at en betingelse for at fastslå forekomsten af omgåelse er, at delene fra de lande, der er genstand for foranstaltninger, udgør 60 % eller derover af den samlede værdi af de dele, der indgår i den færdige vare, og at værditilvæksten til de indførte dele i løbet af samle- eller færdiggørelsesprocessen er mindre end 25 % af fremstillingsomkostningerne.

(83) Efter fremlæggelse af oplysninger gentog Çolakoğlu sin påstand om, at denne praksis, forarbejdning eller bearbejdning ikke er omfattet af grundforordningens artikel 13, stk. 1, og artikel 13, stk. 2, eftersom den undersøgte vare, dvs. SSHR, er en anden vare end dens inputmateriale, dvs. plader af rustfrit stål. Plader tariferes under andre toldpositioner end SSHR, idet forarbejdningsprocesserne er betydelige og medfører, at SSHR får en ikke-præferentiel tyrkisk oprindelse. Çolakoğlu gjorde også gældende, at der ikke er indgået nogen aftale om omgåelse på WHO-niveau, selv om oprindelsesregler er reguleret på WHO-niveau. En afgørelse om udvidelse af de nuværende foranstaltninger for import af SSHR fra Tyrkiet ville derfor undergrave Unionens fremtrædende rolle vedrørende konvergens for den globale handel. Çolakoğlu henviste desuden til sagen Steel Wire Ropes and Cables (India) ([10]), hvor Kommissionen var af den opfattelse, at de ikke-præferentielle oprindelsesregler var relevante i forhold til at fastslå, om antidumpingtolden fandt anvendelse eller ej.

(84) Kommissionen fandt, at tariferingen og den undersøgte vares oprindelse samt af dens vigtigste inputmaterialer, eller ændringen heraf, er irrelevant for afgørelsen af, hvorvidt en samle-/færdiggørelsesproces udgør omgåelse. Retsgrundlaget for en antiomgåelsesundersøgelse er grundforordningens artikel 13 og ikke toldlovgivningen vedrørende oprindelse. I henhold til EU-Domstolens praksis er det eneste formål med en forordning om udvidelse af en antidumpingtold at sikre toldens effektivitet og at forhindre dens omgåelse ([11]). For at vurdere mulig omgåelse, som beskrevet i betragtning 82, analyserede Kommissionen derfor, om kriterierne i grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra b) var opfyldt. Navnlig om delene udgjorde 60 % eller derover af den samlede værdi af de dele, der indgår i den samlede vare, og om værditilvæksten af de dele, der blev tilføjet i løbet af samle- eller færdiggørelsesprocessen, udgjorde mere end 25 % af fremstillingsomkostningerne. Selv om WTO-medlemmerne eksplicit anerkendte problemet med omgåelse af antidumpingforanstaltninger ([12]), er der desuden ingen ensartede regler vedrørende omgåelse på WTO-niveau, der i denne henseende medfører uforenelighed med EU-reglerne. Endelig omhandlede den afgørelse fra Kommissionen, som Çolakoğlu henviste til, ikke anvendelsen af artikel 13 som sådan, men snarere opkrævningen af antidumpingtold i de tilfælde, hvor der ikke er overensstemmelse med vilkårene i et tilsagn. Retspraksis har derudover præciseret, at anvendelsen af »herkomst« frem for »oprindelse« i grundforordningens artikel 13 antyder, at: »*EU-lovgiver bevidst har valgt at tage afstand fra oprindelsesreglerne i toldretten, og at begrebet »herkomst« […] har et selvstændigt indhold, som adskiller sig fra indholdet af begrebet »oprindelse« i toldretten*« ([13]). Påstanden blev derfor afvist.

([10]) Kommissionens afgørelse 2006/38/EF af 22. december 2005 om ændring af Kommissionens afgørelse 1999/572/EF om godtagelse af tilsagn i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af tovværk og kabler af stål med oprindelse i bl.a. Indien (EUT L 22 af 26.1.2006, s. 54), betragtning 42-44.

([11]) Dom af 12. september 2019, Kommissionen mod Kolachi Raj Industrial, C-709/17 P, ECLI:EU:C:2019:717, præmis 96 og den deri nævnte retspraksis.

([12]) Uruguay-runden, afgørelse om modvirkning af omgåelse.

([13]) Dom af 12. september 2019, Kommissionen mod Kolachi Raj Industrial, C-709/17 P, ECLI:EU:C:2019:717, præmis 90.

2.6.1. *Værdien af dele*

(85) Det vigtigste inputmateriale til fremstilling af SSHR er plader af rustfrit stål. Næsten 100 % af pladerne af rustfrit stål, der blev fremstillet af Çolakoğlu, blev importeret fra Indonesien. Gennem en udført varmvalsningsproces, som var en færdiggørelsesproces i Tyrkiet, blev disse plader af rustfrit stål yderligere forarbejdet til SSHR. Ifølge de oplysninger, som Çolakoğlu indsendte og kontrollerede, udgør pladerne af rustfrit stål næsten 100 % af den samlede værdi af de dele, der indgår i den samlede/færdiggjorte vare i henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra b).

(86) Efter fremlæggelsen af oplysninger gentog Çolakoğlu sin påstand om, at fremstillingen af SSHR fra plader af rustfrit stål ikke udgør en »samling af dele gennem en samleproces« i henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 2, eftersom der kun er én del i fremstillingen af SSHR. Virksomheden gjorde også gældende, at henvisningen til »færdiggørelsesproces« i grundforordningens artikel 13, stk. 2, bør læses i kontekst af værditilvæksten, når samlingen har fundet sted. Derfor, og idet processerne foretaget af Çolakoğlu ikke kunne betragtes som en samleproces, blev betingelserne fastsat i grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra a), og artikel 13, stk. 2, litra b), ikke opfyldt, ifølge Çolakoğlu.

(87) Kommissionen afviste disse påstande. Den praksis, der er beskrevet i betragtning 82, blev anset som en færdiggørelsesproces, der faldt ind under begrebet samleprocesser i grundforordningens artikel 13, stk. 2, jf. også betragtning 44. Der blev desuden taget hensyn til andre elementer som forklaret nedenfor.

(88) Grundforordningen definerer ikke udtrykkene »samleproces« eller »færdiggørelsesproces«. Den måde, hvorpå grundforordningens artikel 13, stk. 2, er udformet, taler imidlertid for en fortolkning af udtrykket »samleproces«, som i henhold til artikel 13, stk. 2, litra b), også har til formål udtrykkeligt at omfatte »færdiggørelsesprocesser«. Det følger heraf, at »samleprocesser«, jf. artikel 13, stk. 2, ikke kun omfatter processer, der består i at samle dele til en sammensat vare, men også kan omfatte yderligere forarbejdning, dvs. færdigbehandling af en vare.

(89) Som bemærket i betragtning 84 er formålet med undersøgelser, der gennemføres i henhold til grundforordningens artikel 13, at sikre antidumpingtoldens effektivitet og forhindre, at den omgås. Formålet med grundforordningens artikel 13, stk. 2, er derfor at opfange praksis, forarbejdning eller bearbejdning, hvortil der hovedsagelig anvendes dele fra det land, der er omfattet af foranstaltningerne, og hvorved disse dele samles eller færdiggøres ved at tilføre dem begrænset værdi.

(90) Efter fremlæggelse af oplysninger hævdede Çolakoğlu, at SSHR, der er fremstillet af plader af tyrkisk oprindelse, ikke var omfattet af undersøgelsens omfang. Udvidelsen af foranstaltningerne bør derfor kun være forbundet med SSHR, der er fremstillet af indonesiske plader, og ikke SSHR, der er produceret af plader af tyrkisk oprindelse. Çolakoğlu hævdede også, at oprindelsen kan tjekkes af nationale toldmyndigheder i og med, at der findes en rentabel og praktisk måde at kontrollere den tyrkiske oprindelse på. Navnlig bør opnåelse af et EUR.1-certifikat, som indrømmer præferenceoprindelse, stille sikkerhed med tilstrækkelige garantier for, at den SSHR, som det drejer sig om, blev fremstillet af plader af tyrkisk oprindelse.

(91) Grundforordningens artikel 13, stk. 1, indrømmer udvidelse af tolden til import af samme vare fra tredjelande, hvis betingelserne er opfyldt. I henhold til artikel 13, stk. 4, kan fritagelser fra udvidelsen af foranstaltningerne indrømmes til producenter af den pågældende vare, der ikke anses for at være involveret i omgåelsespraksis. I sin analyse var Kommissionen forpligtet til at tage hensyn til den pågældende eksporterende producents samlede salg af den undersøgte vare i Unionen, herunder af de varer, der blev fremstillet af plader af tyrkisk oprindelse, og ikke kun salg af den vare, der blev fremstillet af indonesiske plader. I den forbindelse bekræftede undersøgelsen, at Çolakoğlu eksporterede SSHR fremstillet af hovedsageligt indonesiske plader til Unionen. Undersøgelsen konstaterede navnlig, at der i løbet af rapporteringsperioden ud af de [40 000-50 000] ton SSHR, som Çolakoğlu eksporterede til Unionen, kun var [20-200] ton SSHR fremstillet af plader med tyrkisk oprindelse, der på sit maksimale niveau tegnede sig for 0,5 % af delene. Tilsvarende tegnede delene, dvs. pladerne af rustfrit stål, der blev importeret fra Indonesien, sig i rapporteringsperioden for mere end 99,5 % af alle de dele, der blev brugt i den samlede fremstilling af SSHR. Påstanden blev derfor afvist.

(92) Efter fremlæggelse af oplysninger gjorde Çolakoğlu gældende, at dens ret til forsvar blev tilsidesat, navnlig hvad angår grundforordningens artikel 6, stk. 7 og artikel 296 i TEUF, fordi dens oprindelige anmodning om fritagelse ikke kun vedrørte SSHR fremstillet af indonesiske plader, men særskilt også SSHR fremstillet af plader med tyrkisk oprindelse. Dette element blev ifølge Çolakoğlu ikke behandlet i fremlæggelsen af oplysningerne.

(93) Som angivet i betragtning 85, jf. grundforordningens artikel 13, stk. 1, vedrører udvidelsen import fra tredjelande af den samme vare og artikel 13, stk. 4, muliggør fritagelser for »*producenter […] for hvilken det findes, at den ikke er involveret i omgåelse*«. Kommissionen bemærkede i fremlæggelsesdokumentet, at den for at vurdere 60 %-kriteriet tog hensyn til alle de plader, der blev fremstillet af Çolakoğlu, og at næsten 100 % af de plader af rustfrit stål, der blev fremstillet af Çolakoğlu, var importeret fra Indonesien. Pladerne af rustfrit stål udgjorde derfor næsten 100 % af den samlede værdi af de dele, der indgår i den samlede/færdiggjorte vare i henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra b). Baseret på denne vurdering blev det konstateret, at Çolakoğlu var involveret i omgåelsespraksis jf. grundforordningens artikel 13, stk. 4, og derfor ikke kunne indrømmes fritagelse i henhold til denne bestemmelse. Efter fremlæggelse af oplysninger, jf. betragtning 91, bekræftede Kommissionen derudover, at SSHR fremstillet af plader med tyrkisk oprindelse skulle omfattes af dens analyse og ikke kunne undtages fra undersøgelsens omfang. Kommissionen fandt derfor, at Çolakoğlus ret til forsvar var blevet respekteret fuldt ud og afviste påstanden.

(94) Kommissionen konkluderede derfor, at 60 %-kriteriet i grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra b), var opfyldt.

2.6.2. *Værditilvækst*

(95) Det blev konstateret, at den gennemsnitlige værditilvækst i rapporteringsperioden var mindre end 5 %, hvilket er betydeligt under den tærskel på 25 %, der er fastsat i grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra b). Kommissionen konkluderede derfor, at værditilvæksten til de importerede dele i løbet af samle- eller færdiggørelsesprocessen udgjorde mindre end 25 % af fremstillingsomkostningerne, jf. grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra b), og at denne praksis kan betragtes som omgåelse.

2.7. **Undergravning af antidumpingtoldens afhjælpende virkninger**

(96) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 13, stk. 1, undersøgte Kommissionen om importen af den undersøgte vare havde undergravet de afhjælpende virkninger af de i øjeblikket gældende foranstaltninger, både hvad angår mængder og priser.

(97) Baseret på de data, som Çolakoğlu og Marcegaglia indsendte og kontrollerede, eksporterede Çolakoğlu 40 000-50 000 ton i løbet af rapporteringsperioden. På samme tid var Unionens forbrug på det frie marked af ansøgeren estimeret til at være cirka 1 200 000 ton i rapporteringsperioden. Markedsandelen af importen fra Tyrkiet udgjorde derfor cirka 4 % af Unionens forbrug på det frie marked i løbet af rapporteringsperioden og mere end 3 % af Unionens forbrug på det frie marked som fastsat i den oprindelige undersøgelsesperiode. Derudover, idet Kommissionen konstaterede en betydelig uudnyttet kapacitet i Çolakoğlus varmvalseværk, kan virksomheden øge sin eksportmængde betydeligt i fremtiden.

(98) Hvad priserne angår har Kommissionen sammenlignet den gennemsnitlige ikkeskadevoldende pris, som fastlagt i den oprindelige undersøgelse, med det vejede gennemsnit af de cif-eksportpriser, der er fastlagt på baggrund af statistik fra Eurostat, behørigt justeret til også at omfatte omkostninger efter toldklarering. Kommissionen anvendte statistik fra Eurostat, idet transaktionerne mellem Çolakoğlu og Marcegaglia blev baseret på en forarbejdningsaftale, hvilket udgjorde et servicegebyr og ikke afspejlede en markedspris. Denne prissammenligning viste, at importen fra Çolakoğlu underbød EU-priserne med mere end 13 %.

(99) Efter fremlæggelse af oplysninger hævdede Marcegaglia, Çolakoğlu og Republikken Tyrkiets regering, at de nuværende foranstaltninger — grundet den øgede import fra Indonesien — ikke havde nogen afhjælpende virkning, der potentielt kunne blive undergravet af importen fra Tyrkiet, som var betydeligt lavere i absolutte tal.

(100) Çolakoğlu hævdede også, at såfremt importen undergraver den afhjælpende virkning, så ville det ikke være af den tyrkiske SSHR-import, men snarere af importen af de plader, der angiveligt bliver forarbejdet til SSHR i Unionen, grundet deres betydeligt større mængde.

(101) Kommissionen mindede om, at selv om importen af plader fra Indonesien til Unionen således mængdemæssigt var større end SSHR fra Tyrkiet, så ændrede dette dog ikke på undersøgelsens konklusioner om, at import af SSHR fra Tyrkiet undergravede foranstaltningernes afhjælpende virkninger, dvs. at denne import udgjorde mere end 4 % af det samlede forbrug i Unionen i løbet af rapporteringsperioden og underbød priserne i Unionen med mere end 13 %. Derudover indebærer den fortsatte import af indonesisk SSHR ikke, at de oprindelige foranstaltninger var ineffektive. Formålet med foranstaltningerne var ikke at fjerne importen, men snarere at skabe lige konkurrencevilkår. Importen af indonesisk SSHR til Unionen fortsatte og steg sågar, men er omfattet af en told, hvis formål er at afhjælpe konsekvenserne af skadevoldende dumping.

(102) Men hensyn til importen af indonesiske plader til Unionen bemærkede Kommissionen, at det var uden relevans for den foreliggende sags konklusioner om der var andre faktorer, der kunne undergrave foranstaltningernes afhjælpende virkninger eller ej. Derudover er det i henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 1, ikke påkrævet af Kommissionen at analysere andre faktorer, der eventuelt bidrager yderligere til at undergrave toldens afhjælpende virkninger.

(103) Efter fremlæggelse af oplysninger hævdede Marcegaglia, at import af sort SSHR fra Tyrkiet ikke undergravede de afhjælpende virkninger ved de gældende foranstaltninger mod import af indonesisk SSHR på grund af det begrænsede marked for sort SSHR.

(104) I den oprindelig undersøgelse bemærkede Kommissionen, jf. betragtning 12, at sorte og hvide bredbånd har de samme grundlæggende fysiske og kemiske egenskaber, at de er indbyrdes udskiftelige, og at de er omfattet af den samme varedækning. Påstanden blev derfor afvist.

(105) I betragtning af de ovenstående overvejelser konkluderede Kommissionen, at de gældende foranstaltninger blev undergravet af den import fra Tyrkiet, der er genstand for denne undersøgelse, for så vidt angår mængder og priser.

2.8. **Bevis for dumping**

(106) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 13, stk. 1, undersøgte Kommissionen, om der var bevis for dumping i forhold til de tidligere fastslåede normale værdier for samme vare.

(107) Med henblik herpå sammenlignede Kommissionen de gennemsnitlige eksportpriser fra Tyrkiet, baseret på statistikker fra Eurostat, med de normale værdier, der blev konstateret i løbet af den oprindelige undersøgelse, justeret for prisstigningen på SSHR-ruller som indberettet til offentlige databaser ([14]). Sammenligningen af normale værdier og eksportpriser viste, at der blev importeret SSHR til dumpingpriser i løbet af rapporteringsperioden.

3. **FORANSTALTNINGER**

(108) På baggrund af de ovenstående konklusioner konkluderede Kommissionen, at den antidumpingtold, der blev indført på importen af SSHR med oprindelse i Indonesien, blev omgået ved import af den undersøgte vare, der blev afsendt fra Tyrkiet af Çolakoğlu.

(109) Eftersom der var en god samarbejdsvilje, idet Çolakoğlus rapporterede eksportsalg udgjorde [88-93 %] af den samlede importmængde fra Tyrkiet til Unionen i løbet af rapporteringsperioden, og at ingen anden tyrkisk producent, jf. grundforordningens artikel 13, stk. 4, fremsatte anmodning om fritagelse, konkluderede Kommissionen, at resultaterne af Çolakoğlus omgåelsespraksis var repræsentativ for al import fra Tyrkiet.

(110) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 13, stk. 1, bør de gældende antidumpingforanstaltninger over for importen af SSHR med oprindelse i Indonesien derfor udvides til også at omfatte importen af den undersøgte vare.

([14]) Som reference anvendte Kommissionen prisstigningen på SSHR i Østasien ifølge Metal Bulletin, der i vid udstrækning dækkede SSHR-priser fra Indonesien. Den samme prisstigning blev bekræftet af data fra GTA vedrørende global import af SSHR fra Indonesien.

(111) I medfør af grundforordningens artikel 13, stk. 1, andet afsnit, bør den foranstaltning, der skal udvides, være den i artikel 1, stk. 2, i gennemførelsesforordning (EU) 2020/1408 fastsatte foranstaltning for »alle andre virksomheder«, der er en endelig antidumpingtold på 17,3 % af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet.

(112) Der bør opkræves told på den registrerede import af den undersøgte vare i henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 3, hvori det fastsættes, at alle udvidede foranstaltninger skal gælde for varer, som blev importeret til Unionen under den registrering, der blev indført ved indledningsforordningen.

4. **ANMODNING OM FRITAGELSE**

(113) Som beskrevet ovenfor blev det konstateret, at Çolakoğlu var involveret i omgåelsespraksis. Denne virksomhed kan derfor ikke indrømmes fritagelse i henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 4.

(114) Som nævnt i afsnit 2.2 ovenfor blev Saritas, UCAS og AST ikke anset for at være eksporterende producenter og derfor ikke berettiget til at ansøge om fritagelse. Tilsvarende var Kommissionen ikke i stand til at fastslå, om Poyraz, jf. virksomhedens mangelfulde besvarelse, var en egentlig producent og dermed berettiget til fritagelse.

(115) I betragtning af ovenstående bør ingen af virksomhederne fritages for udvidelsen af foranstaltningerne.

5. **FREMLÆGGELSE AF OPLYSNINGER**

(116) Den 30. januar 2023 orienterede Kommissionen de interesserede parter om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der førte til ovennævnte konklusioner, og opfordrede dem til at fremsætte bemærkninger. Der blev modtaget bemærkninger fra Çolakoğlu, Marcegaglia og Republikken Tyrkiets regering, og disse blev behørigt taget i betragtning.

(117) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) 2016/1036 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Den endelige antidumpingtold, der er indført ved gennemførelsesforordning (EU) 2020/1408, på import af fladvalsede varer af rustfrit stål, også i ruller (herunder varer tilskåret i længder og smalt båndjern), kun varmvalsede og med udelukkelse af varer, der ikke er i ruller, af bredde 600 mm eller mere og af tykkelse over 10 mm, med oprindelse i Indonesien, Folkerepublikken Kina og Taiwan, udvides hermed til at omfatte import af fladvalsede varer af rustfrit stål, også i ruller (herunder varer tilskåret i længder og smalt båndjern), kun varmvalsede og med udelukkelse af varer, der ikke er i ruller, af bredde 600 mm eller mere og af tykkelse over 10 mm, i øjeblikket tariferet under HS-kode 7219 11, 7219 12, 7219 13, 7219 14, 7219 22, 7219 23, 7219 24, 7220 11 og 7220 12, afsendt fra Tyrkiet, uanset om varen er angivet med oprindelse i Tyrkiet eller ej, (Taric-kode 7219 11 00 10, 7219 12 10 10, 7219 12 90 10, 7219 13 10 10, 7219 13 90 10, 7219 14 10 10, 7219 14 90 10, 7219 22 10 10, 7219 22 90 10, 7219 23 00 10, 7219 24 00 10, 7220 11 00 10 og 7220 12 00 10).

2. Den udvidede told er antidumpingtolden på 17,3 %, der gælder for »alle andre virksomheder« i Indonesien (Taric-tillægskode C999).

3. Den ved stk. 1 og 2 i denne artikel udvidede told opkræves på import af varer, der er registreret i overensstemmelse med artikel 2 i gennemførelsesforordning (EU) 2022/1310.

4. De relevante gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

Toldmyndighederne pålægges at ophøre med den registrering af importen, der blev indført ved artikel 2 i gennemførelsesforordning (EU) 2022/1310, som ophæves hermed.

Artikel 3

Anmodningerne om fritagelse indsendt af Saritas Celik San.ve tic. A.S., Üças Paslanmaz Çelik iç ve tic. A.S., AST Turkey Metal Sanayi ve tic. A.S., Poyraz Paslanmaz Sanayi ve diş ticaret Limited Sirk og Çolakoğlu Metalurji A.Ş. afvises.

Artikel 4

1. Anmodninger om fritagelse for den ved artikel 1 udvidede told indgives skriftligt på et af Den Europæiske Unions officielle sprog og underskrives af en person, der har beføjelse til at repræsentere den anmodende enhed. Anmodningen sendes til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Handel
Direktorat G Kontor:
CHAR 04/39
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIEN

2. I overensstemmelse med artikel 13, stk. 4, i forordning (EU) 2016/1036 kan Kommissionen ved en afgørelse give tilladelse til, at import fra virksomheder, der ikke omgår de ved gennemførelsesforordning (EU) 2020/1408 indførte antidumpingforanstaltninger, fritages for den i denne forordnings artikel 1 udvidede told.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. april 2023.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand